

שפת אמת לפרשת מסעי

שפת אמת ספר במדבר - פרשת מסעי - שנת [תרל"ג]

[תרל"ג]:

מסעיהם למוצאייהם כו' הלשונות בתחלת הפסוק וסוף הפ' מהופכים. י"ל כי הכתוב תולה המסעות ביצ"מ ונראה שאחר כל המסעות נגמר יציאת מצרים. כי בכל מסע נרחקו יותר ממצרים עד שבאו לארץ ישראל. וצריך להיות הרצון של האדם בפרישותו מגשמיות כדי להתדבק בהשי"ת שיוכל להיות בר לבב. אבל לא מצד שנבזה בעיניו הגשמיות. ולכך נתן השי"ת חן לגשמיות כדי שיהי' מעשה האדם רק לשם שמים. וזהו מוצאייהם למסעיהם. ואח"כ כפי מה שנוסע האדם ומתקרב להשי"ת נגמר ההוצאה שהפריש עצמו מגשמיות וכל א' מהם מסייע להשני כנ"ל:

שפת אמת ספר במדבר - פרשת מסעי - שנת [תרמ"ד]

מפ' מסעי בקיצור [תרמ"ד]:

בפסוק אלה מסעי כו' אשר יצאו מארץ מצרים כו'. תלה הכ' המסעות ביצ"מ להודיע כמו שיציאת מצרים הי' גאולה לדורות כמ"ש למען תזכור כו' כל ימי חיידך. כן כל המסעות הללו היו הכנה לכל הדורות שתקנו מקומות המסוכנים כמ"ש מדבר הגדול והנורא. וכל מסע הי' מלחמה בפני עצמה לכן כ' אח"כ ויחנו. והי' הכל לצורך דורות השפלים ועברו כמה מיני מלחמות. וכ' מוצאייהם למסעיהם כו' כי לעולם יש מלחמות לאיש ישראל וצריכין לצפות לצאת מכל מסע לבוא אח"כ למסע ולמלחמה אחרת וכן לעולם מוצאייהם למסעיהם ומסעיהם למוצאייהם:

שפת אמת ספר במדבר - פרשת מסעי - שנת [תרנ"ד]

במדרש בענין ערי מקלט מביא הפסוק יורה חטאים בדרך ע"ש. הענין הגלות של הרוצח ויציאתו במיתת כ"ג כ' רש"י הטעם שהכ"ג מאריך ימיו של אדם א"נ שהי' לו להתפלל שלא יארע תקלה כו'. וב' הטעמים אמת כי כחו של כה"ג להביא חיים לעולם הי' צריך לגבור זכותו על מעשה הרוצח שלא להביא מיתה ולפן במיתת הכ"ג מתכפר זה החטא. והנה בגמ' הקשו הרי שנגמר דינו לפני כ"ג זה מה הי' לו לעשות ומשני שהי' לו להתפלל שיגמור דינו לזכות. ואינו מובן כיון שכבר נעשה הרציחה על ידו למה יתפלל שיגמור דינו לזכות ואמו"ז ז"ל אמר בזה דבר נפלא לפמ"ש הב"י בשם הר' מנוח בריש ה' ר"ה הטעם דאמרינן בעשי"ת מלך המשפט שהוא בעצמו המשפט ולכן אם הי' נגמר דינו לזכות הי' באמת המשפט לזכות שהמשפט נמשך אחר רצונו ית"ש ודפח"ח. אכן לפענ"ד נראה לבאר ענין הגלות של הרוצח כיון שהרג נפש נדבק בו כח המיתה וחלק מלאך המיתת ב"מ ונעשה מזיק ויכול להזיק ח"ו ולגרום מיתה ולכן הושם לו מקום. וכן לשון הפסוק והאלקים אנה לידו שנדבק במדה"ד ולכן קראו הכתוב רוצח הגם שהי' שוגג נדבק הרציחה בו ולכן הכה"ג שמביא חיים לעולם יש בכחו לגבור ולעקור זו הרשימה שנדבק בו ויצא דינו לזכות שיצא מת"י רשימת הרציחה שנדבק בו. ולא יצטרך לגלות. וזה רמז המדרש יורה חטאים ולא כתב חוטאים רק חטאים כנ"ל שנתן הקב"ה מקום שלא יזיק זה החטא המשחית שנדבק בזה ההורג נפש בשגגה כנ"ל:

שפת אמת ספר במדבר - פרשת מסעי - שנת [תרס"א]

[תרס"א]:

במדרש גדולי עולם ברחו ובנ"י במדבר לא הנחתי אתכם לברוח כו' ע"ש. דכתיב עמו אנכי בצרה ולכן איש ישראל צריך לבטוח בה' להיות נושע תוך הצרה כמ"ש מן המיצר קראתי ולא לברוח מן המיצר וזהו בחי' יעקב דכתיב בי' ויצר לו. ולכן הוקבע פרשה זו בין המצרים שבימים האלה נסגר הבריחה מבנ"י וצריכין לזכור במסעות האלה להיות נושע תוך המיצר עצמו וע"ז כתיב ולא אמרו אי' ה' כו' המוליך אותנו כו' בארץ צי' כו'. כי בודאי הי' הזמן מוסתר לאותו הדור, אבל אם היו זוכרין ביצ"מ ובמסעות האלה היו נושעים תוך המיצר. ובכל עת שנסגר הדרך בפני איש ישראל. הכל רק כדי שישתכל האדם כלפי מעלה לשעבד הלב לאביו שבשמים: